

สารสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับสูง

ผลการประเมินสถานการณ์

- การระบาดของโรคในสาธารณรัฐเกาหลีครั้งนี้ เริ่มจากการที่นักท่องเที่ยวที่ติดเชื้อเมอร์ส (โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลางหรือโรคเมอร์ส) จำนวน 1 ราย เข้ามาในประเทศ จากนั้นมีการแพร่กระจายของเชื้อโดยการติดเชื้อในโรงพยาบาลหลายแห่งและการเคลื่อนย้ายของผู้ป่วยหลายรายทั้งภายในโรงพยาบาลและระหว่างโรงพยาบาล
- มีการรายงานผู้ป่วยรายเก่าและรายใหม่อย่างต่อเนื่อง แต่จากภาพสถานการณ์ระบาด (epidemic curve) แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มผู้ป่วยรายใหม่ในแต่ละวันมีจำนวนลดลง ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวเกิดขึ้นต่อเนื่องกับการดำเนินมาตรการผู้สัมผัส และแยกกักหรือรับไว้สังเกตอาการ (quarantine) ในกลุ่มผู้สัมผัสโรคที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามาตรการควบคุมโรคนี้น่าจะได้ผลดี ทั้งนี้ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากการขยายขอบเขตการตรวจทางห้องปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม ยังต้องเฝ้าดูต่อไปอีกหลายสัปดาห์กว่าจะสามารถยืนยันผลมาตรการเหล่านี้และว่าควบคุมการระบาดครั้งนี้ได้
- ปัจจัยต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดเกิดการระบาดของไวรัสนี้
 - การระบาดของเชื้อไวรัสเมอร์สโคโรนาเป็นสิ่งที่แพทย์ส่วนใหญ่ไม่คาดคิดมาก่อนและไม่คุ้นเคย
 - มาตรการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสมเพียงพอ
 - ความแออัดของผู้มารับบริการที่ห้องฉุกเฉินและผู้ป่วยใน เป็นปัจจัยที่สำคัญของการติดเชื้อภายในโรงพยาบาลบางแห่ง
 - พฤติกรรมของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการตามสถานบริการหลายๆ แห่ง (การเปลี่ยนแพทย์ที่ให้การรักษาใหม่) อาจเป็นปัจจัยหนุนเสริมการระบาดของโรคในครั้งนี้
 - ประเพณีนิยมที่บรรดาเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวจำนวนมากไปเยี่ยมหรือไปอยู่ด้วยกันกับผู้ป่วยอาจส่งผลให้การระบาดของโรคครั้งนี้แพร่ไปในกลุ่มผู้สัมผัสโรคก็ได้
- การเพิ่มของจำนวนผู้ป่วยอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการตั้งข้อสงสัยว่ายังมีปัจจัยใหม่อื่น ๆ ที่หนุนเสริมการระบาดของโรคอีกหรือไม่ ในขณะนี้ยังเร็วเกินไปที่จะหาข้อสรุปที่แน่ชัดได้ แต่สามารถตั้งข้อสังเกตได้ดังต่อไปนี้
 - ขณะนี้ยังไม่มีหลักฐานที่แน่ชัดที่จะสรุปได้ว่าเชื้อไวรัสชนิดนี้ได้แพร่ติดต่อมายังขึ้น
 - รูปแบบทางระบาดวิทยาของการระบาดครั้งนี้ยังคล้ายกับการระบาดหลายครั้งของโรคเมอร์สซึ่งเกิดขึ้นภายในโรงพยาบาลในแถบตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตาม ในการระบาดครั้งนี้ คณะทำงานยังไม่สามารถสรุปว่า การปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม การระบายอากาศที่ไม่เพียงพอ หรือปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้มีการแพร่กระจายของเชื้อนี้ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาวิจัยเพิ่มเติมต่อไป
- แม้จะยังไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการระบาดของโรคเมอร์สอย่างต่อเนื่องในสาธารณรัฐเกาหลีว่ามีการแพร่กระจายเชื้อในชุมชน การเฝ้าติดตามอย่างต่อเนื่องยังเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากการระบาดครั้งนี้มีขนาดใหญ่ และซับซ้อนรวมทั้งคาดการณ์ได้ว่าจะมีผู้ป่วยรายใหม่เพิ่มขึ้นอีกในระยะต่อไป รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญรวมทั้งดำเนินมาตรการควบคุม ฝ้าระวังและป้องกันโรคอย่างเข้มข้นต่อไปจนกว่าจะไม่พบการระบาด

คำแนะนำสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล

1. ควรเพิ่มมาตรการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในสถานพยาบาลทุกแห่งทั่วประเทศให้เข้มข้นขึ้น
2. ควรซักประวัติต่าง ๆ ต่อไปนี้ในผู้ป่วยทุกรายที่มาด้วยไข้และอาการทางระบบทางเดินหายใจ: การสัมผัสโรคกับผู้ป่วยโรคเมอร์ส การไปเยือนสถานพยาบาลที่มีผู้ป่วยโรคเมอร์สมารับการรักษา และประวัติการเดินทางไปยังตะวันออกกลางในช่วง 14 วันก่อนปรากฏอาการป่วย หากมีผู้ป่วยรายใดที่ตอบรับการซักประวัติในประเด็น

เหล่านี้ควรรายงานหน่วยงานสาธารณสุขผู้รับผิดชอบโดยทันที และบริหารจัดการผู้ป่วยแบบผู้ป่วยต้องสงสัยในระหว่างรอผลการวินิจฉัย

3. ผู้สัมผัสใกล้ชิดของผู้ป่วยโรคเมอร์สหลีกเลี่ยงการเดินทางไม่ควรเดินทางไปที่ใดตลอดเวลาที่ยังอยู่ระหว่างกระบวนการติดตามเพื่อติดตามอาการการปรากฏอาการป่วย
4. ควรพิจารณาเปิดโรงเรียนต่าง ๆ ตามปกติ เนื่องจากโรงเรียนทั้งหลายไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการระบาดของโรคเมอร์สในสาธารณรัฐเกาหลี หรือแม่ในที่ไหนใด
5. ขั้นตอนสำคัญที่สุดที่จะหยุดการเพิ่มจำนวนผู้ป่วย คือการดำเนินงานตามมาตรการสาธารณสุขพื้นฐานโดยหน่วยงานสาธารณสุขผู้รับผิดชอบอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง มาตรการดังกล่าวได้แก่
 - a. การค้นหาและดำเนินการสอบสวนผู้สัมผัสโรคทุกรายตั้งแต่แรกเริ่มและอย่างครบถ้วน
 - b. แยกกักผู้ป่วยต้องสงสัย (isolation) และกักกันหรือรับไว้สังเกตอาการ (quarantine) และติดตามอาการ (monitoring) ผู้สัมผัสโรคทุกรายอย่างจริงจัง
 - c. ดำเนินมาตรการป้องกันและควบคุมการติดเชื้ออย่างเข้มข้น
 - d. ป้องกันไม่ให้เกิดการเดินทางของผู้ติดเชื้อและผู้สัมผัสโรค โดยเฉพาะการเดินทางระหว่างประเทศ
6. ขอความร่วมมือจากรัฐบาลท้องถิ่นทุกแห่งให้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคครั้งนี้
7. ควรดำเนินขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อสร้างเสริมความเชื่อมั่นและความไว้วางใจทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ควบคู่กับการดำเนินการมาตรการป้องกันและควบคุมโรค ปฏิบัติการสำคัญที่สุดคือต้องปรับการสื่อสารความเสี่ยงให้ดีขึ้น กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (ในภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ) ที่เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ ในประเด็นต่าง ๆ คือสถานการณ์ทางระบาดวิทยา ผลการสอบสวนโรคและมาตรการควบคุมโรค
8. จำเป็นต้องเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ (เพื่อ “เสริมกำลัง”) โดยด่วนเพื่อตอบโต้การระบาดของโรคครั้งนี้ และเพื่อลดภาระให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ประจำการอยู่ในขณะนี้
9. ควรมอบหมายโรงพยาบาลบางแห่งให้คัดแยกและประเมิน (triage and assessment) ผู้ป่วยต้องสงสัยโรคเมอร์ส ทั้งนี้ต้องมีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรม การบริหารทรัพยากรกายภาพ และการสื่อสารกับสาธารณสุขน
10. ควรดำเนินโครงการศึกษาวิจัยแบบเบ็ดเสร็จที่ออกแบบให้ปิดช่องโหว่ขององค์ความรู้สำคัญ รวมทั้งการศึกษาระบาดวิทยาทางซีรัมให้เสร็จสมบูรณ์และสามารถนำผลการศึกษามาเผยแพร่ให้ทราบทั่วกันโดยเร็วที่สุด
11. สาธารณรัฐเกาหลีควรสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถตอบโต้การระบาดของโรคนี้ในคราวต่อไปได้อย่างเหมาะสม นั่นคือ ควรจะเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถานพยาบาลที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับโรคติดเชื้อร้ายแรง รวมทั้งเพิ่มจำนวนห้องแยกผู้ป่วยชนิดความดันอากาศเป็นลบ พิจารณาว่าปรับพฤติกรรมกรรมการปรับเปลี่ยนแพทย์ที่รักษา ได้อย่างไร ฝึกอบรมบุคลากรด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดเชื้อ นักวิทยาศาสตร์ทางห้องปฏิบัติการ นักระบาดวิทยา การสื่อสารความเสี่ยง และควรลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถพัฒนาศักยภาพด้านสาธารณสุข ทั้งศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคแห่งชาติเกาหลี (KCDC)